

4. Ali je treba člen 2(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 1383/2003 z dne 22. julija 2003 o carinskem ukrepanju zoper blago, glede katerega obstaja sum, da krši določene pravice intelektualne lastnine, in o ukrepih, ki jih je treba sprejeti zoper blago, glede katerega je ugotovljeno, da je kršilo take pravice⁽⁴⁾, razlagati tako, da je uporaba določb o preprečevanju sprostitve v prosti promet in uničenju „piratskega blaga“ v državi članici pogojena s tem, da je v državi članici prišlo do „javnega distribuiranja“ po merilih, ki so opredeljena v odgovoru na prvo vprašanje?
5. Ali je treba člen 2(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 1383/2003 z dne 22. julija 2003 o carinskem ukrepanju zoper blago, glede katerega obstaja sum, da krši določene pravice intelektualne lastnine, in o ukrepih, ki jih je treba sprejeti zoper blago, glede katerega je ugotovljeno, da je kršilo take pravice, razlagati tako, da je uporaba določb o preprečevanju sprostitve v prosti promet in uničenju „ponarejenega blaga“ v državi članici pogojena s tem, da je v državi članici prišlo do „[uporabe] v gospodarskem prometu“ po merilih, ki so opredeljena v odgovoru na drugo in tretje vprašanje?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230.

⁽²⁾ UL L 299, 8.11.2008, str. 25.

⁽³⁾ UL L 78, 24.3.2009, str. 1.

⁽⁴⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 13, str. 469.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Administrativni sad Sofija-grad (Bolgarija) 4. marca 2013
– Snežana Somova proti Glaven direktor na Stolično
upravljenje „Socialno osigurjavane“**

(Zadeva C-103/13)

(2013/C 129/18)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Administrativni sad Sofija-grad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Snežana Somova

Tožena stranka: Glaven direktor na Stolično upravljenje „Socialno osigurjavane“

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba v okoliščinah iz postopka v glavni stvari člena 48, prvi odstavek, PDEU in 49, prvi in drugi odstavek, PDEU razlagati tako, da dopuščata nacionalno določbo države članice, kot je ta iz člena 94(1) Kodeks na socialno osigurjavane (zakonik o socialnem zavarovanju), ki je sporna v postopku v glavni stvari, o zahtevi po prenehanju zavarovanja kot podlagi za dodelitev starostne pokojnine državljanu države članice, ki je ob vložitvi zahtevka za pokojnino samozaposlen v drugi državi članici in spada na področje uporabe Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti?
2. Ali je treba člen 94(2) Uredbe št. 1408/71 v povezavi s členom 48, prvi odstavek, točka (a), PDEU razlagati tako, da dovoljuje izjemo od pravila seštevanja zavarovalnih dob v primeru zavarovalnih dob, dopoljenih v drugi državi članici, preden je država članica, v kateri je bil vložen zahtevek za pokojnino, začela uporabljati to uredbo, tako da navedena določba zavarovancu daje pravico, da izbere, ali te dobe navede pri seštevanju, in presodi nujnost seštevanja, če doba, ki je bila dopolnjena le v skladu s pravom države, v kateri je bil vložen zahtevek, ne zadošča za uveljavitev pravice do pokojnine in je mogoče zadostno dobo pridobiti samo s plačilom prispevkov za zavarovanje?

Ali člen 48, prvi odstavek, točka (a), PDEU v teh okoliščinah dovoljuje, da o odpovedi uporabi člena 46(2) Uredbe št. 1408/71 o seštevanju zavarovalnih dob po začetku uporabe Uredbe št. 1408/71 odloča zavarovanec po lastni presoji s tem, da v svojem zahtevku za pokojnino ne navede zavarovalnih dob, dopoljenih v drugi državi članici?

3. Ali je treba člen 12(1) Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da dovoljuje priznanje zavarovalnih dob na podlagi plačila prispevkov za zavarovanje, kot določa bolgarsko pravo v členu 9(3) [prehodnih in končnih določb] Kodeks za socialno osigurjavane (zakonik o socialnem zavarovanju), če kot v okoliščinah iz postopka v glavni stvari tako priznane zavarovalne dobe sovpadajo z zavarovalnimi dobami, ki so bile dopolnjene v skladu s pravom druge države članice?

4. Ali je treba člen 12(2) Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da dovoljuje, da država članica preneha izplačila in zahteva vrnitev vseh plačil starostne pokojnine, ki je bila dodeljena državljanu te države članice v skladu z nacionalnim pravom,

če so bili izpolnjeni pogoji iz te uredbe samo ob dodelitvi pokojnine in je bila na podlagi ugotovitev, ki temeljijo zgolj na nacionalnem pravu in v skladu s katerimi je bila ob dodelitvi pokojnine zadevna oseba še vedno zavarovana v drugi državi članici, priznana zavarovalna doba zaradi plačila prispevkov za zavarovanje v skladu z nacionalnim pravom, ne da bi se upoštevale zavarovalne dobe, ki so bile ob dodelitvi pokojnine dopolnjene v drugi državi članici, in ne da bi se pomislilo, da bi bilo treba določiti drugačen znesek pokojnine?

Če je vračilo izplačil pokojnine dopustno, ali potem iz načel enakovrednosti in učinkovitosti, ki veljata v pravu Unije, izhaja, da se dolgujejo tudi obresti, če nacionalno pravo države članice v primeru vračila pokojnine, dodeljene v skladu z mednarodnopravno pogodbo, ne določa plačila obresti?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad – Veliko Tarnovo (Bolgarija)
4. marca 2013 – „FIRIN“ OOD proti Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика“ – Veliko Tarnovo

(Zadeva C-107/13)

(2013/C 129/19)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad – Veliko Tarnovo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: „FIRIN“ OOD

Tožena stranka: Direccijaa „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика“ – Veliko Tarnovo

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba v primerih, kot je obravnavani v postopku v glavni stvari, v katerih je bil takoj in dejansko izveden odbitek davka na dodano vrednost, povezan z opravljenim predplačilom za bodočo in točno določeno dobavo blaga, določbe člena 168(a) v povezavi s členi 65, 90(1) in 185(1) Direktive Sveta 2006/112/ES ⁽¹⁾ z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost razlagati tako, da se glede na to, da iz objektivnih in/ali subjektivnih

razlogov ni bila opravljena glavna protistoritev v skladu z dobavnimi pogoji, pravica do odbitka vstopnega davka ob njegovi izvedbi ne sme priznati?

2. Ali iz te povezane razlage ob upoštevanju načela nevtralnosti davka na dodano vrednost sledi, da je v tem primeru pomembna (ali ni pomembna) objektivna možnost dobavitelja, da popravi na računu izkazani davek na dodano vrednost in/ali davčno osnovo, kot določa nacionalni zakon, in kako bi učinkoval tak popravek na nepriznanje prvotnega odbitka vstopnega davka?

3. Ali je treba člen 205 v povezavi s členoma 168(a) in 193 ter ob upoštevanju uvodne izjave 44 Direktive 2006/112 razlagati tako, da državam članicam dovoljuje, da prejemniku dobave ne priznajo odbitka vstopnega davka ob uporabi izključno takih meril, ki so jih same določile v nacionalnem zakonu, v skladu s katerimi se davčni dolg naloži drugi osebi kot davčnemu zavezancu, če bi se v tem primeru davčni končni rezultat razlikoval od rezultata, pri katerem bi se strogo upoštevala pravila, ki jih je določila država članica?

4. Če je odgovor na tretje vprašanje pritrdilen, ali so nacionalni predpisi, kot so obravnavani v postopku v glavni stvari, pri uporabi člena 205 Direktive 2006/112 dopustni in združljivi z načeloma učinkovitosti in sorazmernosti, če uvajajo solidarno odgovornost za plačilo davka na dodano vrednost ob uporabi domnev, katerih pogoji niso neposredno ugotovljiva objektivna dejstva, ampak izoblikovani instituti civilnega prava, o katerih se v sporu dokončno odloča po drugi pravni poti?

⁽¹⁾ UL L 347, str. 1.

Tožba, vložena 11. marca 2013 – Evropska komisija proti Madžarski

(Zadeva C-115/13)

(2013/C 129/20)

Jezik postopka: madžarščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: C. Barslev in A. Sipos, agenta)

Tožena stranka: Madžarska